DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

Warszawa, 28 grudnia 1955 r. Nr 23 Poz. 163—173

TREŚĆ

163

ZARZĄDZENIE Nr 195 MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 30 listopada 1955 r.

w sprawie trybu sporządzania, zatwierdzania i kontroli wykonania rocznych planów robót górniczych w kamieniołomach.

(L. dz. PM/200/50/55)

Dotychczasowa praktyka wykazała, że sposób planowania, zatwierdzania i kontroli wykonania rocznych planów bezpiecznego prowadzenia robót górniczych i prawidłowej gospodarki złożem posiada szereg istotnych braków i niedociągnięć, wynikających z niedoceniania przez jednostki posiadające zakłady odkrywkowe spraw opracowywania i kontrolowania poszczególnych elementów planów wydobycia.

Niedociągnięcia te występują w szczególności przy:

1) opracowywaniu przez zakłady planów robót górniczych, które często nie odpowiadają planowanemu wydobyciu, zarówno pod względem ilości, jak też właściwych metod eksploatacji, kolejności robót oraz nie zawsze uwzględniają postulaty bezpieczeństwa pracy;
2) opracowywaniu planów robót górniczych w zakładach, które często jest tylko formalnością nie uwzględniającą w dostatecznym zakresie wszystkich zagadnień, jakie powinny być w planie uwzględnione, skutkiem czego roboty są prowadzone niezgodnie z planem.

W celu usunięcia powyższych niedociągnięć oraz zabezpieczenia należytego wykonania i kontroli planów bezpiecznego prowadzenia robót górniczych i prawidłowej gospodarki złożem, zarządza się, co następuje:

§ 1. Plan bezpiecznego prowadzenia robót górniczych i prawidłowej gospodarki złożem, zwany w dalszych postanowieniach planem ruchu, należy opracowywać na okres jednego roku na podstawie rocznych zadań produkcyjnych danego zakładu.

§ 2. Plany ruchu sporządzają zagłady górnicze odkrywkowe i przedkładają je wraz z opinią właściwych komisji wymienionych w §§ 3 i 5, do zatwierdzenia dyrektorom zjednoczeń, w terminie czteromiesięcznym przed datą rozpoczęcia realizacji planu.

§ 3. Plany ruchu opiniują właściwe komisje, powołane przez dyrektorów zjednoczeń.

W skład komisji wchodzą: jako przewodniczący naczelny inżynier lub osoba wyznaczona przez dyrektora zjednoczenia; członkowie: przedstawiciel właściwego okręgowego urzędu górniczego, przedstawiciele działów: produkcji, planowania, głównego mechanika, inwestycji i inspektora BHP zjednoczenia.

§ 4. W przypadkach rozbieżności stanowisk przedstawiciela okręgowego urzędu górniczego i pozostałego składu komisji należy sporządzić protokół rozbieżności i wraz z planem ruchu przesłać go do właściwego centralnego zarządu, gdzie zostanie on rozpatrzony przez komisję centralnego zarządu, a rozbieżności uzgodnione z Wyższym Urzędem Górniczym.

§ 5. W skład komisji rozpatrującej plany ruchu w centralnym zarządzie wchodzą: przewodniczący — naczelny inżynier centralnego zarządu i członkowie: przedstawiciel Wyższego Urzędu Górniczego oraz przedstawiciele działów: produkcji pomocniczej, głównego mechanika, inwestycji, technicznego, geolog centralnego zarządu i inspektor BHP.

§ 6. Posiedzenia komisji wymienionych w §§ 3 i 5 powinny się odbywać w godzinach służbowych.

§ 7. Wszelkie zmiany wynikłe w okresie wykonywania planu ruchu i nie objęte zatwierdzonym planem ruchu powinny być opracowane przez zakłady górnicze odkrywkowe w formie dodatku do planu ruchu i przedłożone do zatwierdzenia zjednoczeniu. Zatwierdzenie dodatku do planu ruchu odbywa się w trybie przewidzianym w §§ 3, 4 i 5.

§ 8. Dyrektorzy centralnych zarządów wprowadzą stałą kontrolę robót górniczych wykonywanych zgodnie z planem ruchu.

§ 9. Plany ruchu należy opracowywać na podstawie wytycznych do opracowania planów robót górniczych, stanowiących załącznik do zarządzenia.

§ 10. Nadzór nad wykonaniem zarządzenia powierza się Dyrektorowi Departamentu Produkcji Pomocniczej i Głównemu Inspektorowi BHP.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1955 r.

Minister w z. **A. Wolski**

Załącznik do zarządzenia Nr 195
Ministra Budownictwa Miast i Osiedli
z dnia 30 listopada 1955 r.

WYTYCZNE

do opracowania planów robót górniczych.

W trakcie opracowywania planów ruchu dyrektorzy przedsiębiorstw powinni uzgadniać te plany z okręgowym urzędem górniczym odnośnie bezpiecznego i racjonalnego prowadzenia robót górniczych.

Przedmiot planu ruchu.

Plan ruchu kopalni należy sporządzać dla każdej kopalni z osobna. Plan ten składa się z trzech zasadniczych działów:

A) część ogólna
B) część szczegółowa
C) schemat organizacyjny kierownictwa i dozoru oraz planów, przekrojów, schematów, szkiców, analiz.

A) **Część ogólna.**

Powinna obejmować:

1 Charakterystykę kopalni odkrywkowej, zawierającą:
   1) warunki naturalne (budowa geologiczna, zaleganie, miąższość, upad i pochodzenie skały),
   2) charakter odkrywki (stokowy, wgłębny),

3) jakość użytkową złoża (dla celów drogowych, budowlanych).

2. Zasoby:
1) zasoby przemysłowe w złożu w tonach (do poziomu eksploatacyjnego),
2) straty:
a) straty eksploatacyjne w procentach,
b) straty w filarach ochronnych w tonach (do poziomu eksplotacyjnego),
c) straty przy przeróbce i sortowaniu w procentach.

3. Plan rozwoju kopalni:
1) planowane usprawnienia dla usunięcia trudności technicznych kopalni (mechanizacja, elektryfikacja itp),
2) projektowane roboty inwestycyjne.

4. Ochronę obiektów powierzchni.
Tereny, obiekty, rzeki, zbiorniki wodne, wymagające ochrony przed szkodami górniczymi, należy nanieść na plan sytuacyjny wraz z filarami ochronnymi dla nich

B. **Część szczegółowa.**
Powinna obejmować co następuje:

1. Eksploatację:
1) roczną planowaną produkcję zakładu w tysiącach ton, z rozbiciem na wytwarzane asortymenty,
2) stan załogi z rozbiciem na pracowników fizycznych i umysłowych,
3) roboty poszukiwawczo-badawcze — podać ilość i głębokość projektowanych otworów badawczych oraz sposób prowadzenia tych robót (otwory wiertnicze, szybki lub przekopy, rowy),
4) roboty przygotowawcze:
a) opisać sposób usuwania nakładu i zwietrzeliny. z zaznaczeniem na planie miejsca zwałowania nakładu i odpadów,
b) podać ewentualny stan mechanizacji usuwania i ładowania,
5) urabianie:
a) podać sposób urabiania złoża z zaznaczeniem wysokości warstw i eksploatowanych ścian oraz kierunku uławicenia i kąta nachylenia warstw,
b) opisać stan mechanizacji urabiania i ładowania kamienia,
c) podać plan zagospodarowania terenu po eksploatacji: (roczny postęp robót górniczych należy oznaczyć na ogólnym planie sytuacyjnym),
6) urządzenia wyciągowe i zjazdowe — należy opisać pochylnie upadowe, wiąże spustowe, wyciągi mechaniczne i inne,
7) transport wewnętrzno-zakładowy — opisać stan kolejek, zastosowania przenośników, aut ciężarowych itp. a w szczególności podać:
a) typ wózków kopalnianych,
b) prześwit torów,
c) długość torów w metrach bieżących,
d) mechanizację transportu (motowozy, elekrowozy),
e) sygnalizacje,
f) bezpieczeństwo pracy przy transporcie.

2. Walkę z pożarami — podać organizację pogotowia przeciwpożarowego (gaśnice, hydranty, najbliższa straż pożarna).

3. Oświetlenie zakładu — należy podać sposób oświetlenia wyrobisk i miejsc pracy oraz dróg przewozowych.

4. Odwadnianie wyrobisk — podać przypływ wód zaskórnych oraz wód na skutek silnych opadów atmosferycznych w metrach sześciennych na 1 minutę oraz ilość i wydajność pomp odwadniających w metrach sześciennych na 1 minutę.

5. Roboty strzałowe:
1) należy dołączyć do przedmiotowego planu metrykę strzałową w myśl górniczych przepisów bezpiecznego prowadzenia kopalń,
2) zaznaczyć na planie strefę rozrzutu urabianej skały,
3) zaznaczyć na planie schrony dla załogi,
4) zaznaczyć na planie składy materiałów wybuchowych (MW) i podać następujące dane:
a) maksymalna ilość MW do składowania,
b) rodzaj i zezwolona ilość przechowywania MW i środków zapalczych,
c) nazwa urzędu wydającego zezwolenie,
d) roczne zużycie MW,
e) ilość strzałowych.

6. Zakład przeróbczy i obróbczy (w sposób opisowy):
1) łamacze i sortownie:
a) zasadniczy opis, typ, stan i wydajność na 1 godzinę, z podaniem asortymentu,
b) opis urządzeń odpylających, urządzeń do ładowania kruszyw (silosy, ładowarki),
2) dźwigi do ładowania bloków kamiennych (podać typ i ich nośność),
3) łupiarki do wyrobu bruków (podać ilość i ich wydajność),
4) traki do przecierania bloków — rodzaj, typ, ilość pił i wydajność na godzinę,
5) inne maszyny do przeróbki mechanicznej kamienia (kruszarki przesiewacze) podać ilość i ich wydajność,
6) zaznaczyć na planie usytuowanie wyżej wymienionych urządzeń przeróbczych i obróbczych, z podaniem opisu ich posadowienia (fundamentowania),
7) podać sposób zabezpieczenia tych urządzeń przed skutkami strzałów.

7. Dział energetyczny:
1) sprężarki powietrzne — ilość, rodzaj, wydajność i rodzaj energii napędowej, gospodarka sprężonym powietrzem (podać ogólne zapotrzebowanie sprężonego powietrza i procent rezerwy).
2) elektrownie — zapotrzebowanie mocy własne w KW, instalacje wysokiego napięcia, transformatory i rozdzielnie główne i sieć elektryczna na terenie kopalni.

8. Przewóz — bocznice własne na terenie i poza terenem zakładu, przesuwnice oraz sposób zabezpieczenia przed wypadkami na torach, przejazdach drogowych i kolejowych.

9. Dział budowlany (opisowo) — budynki techniczne, magazyny, łaznie, umywalnie, izby zborne, zakłady pomocnicze, urządzenia przeciwpożarowe, z naniesieniem rozmieszczenia hydrantów i gaśnic na szkicu sytuacyjnym.

10. Dział bezpieczeństwa i higieny pracy (opisowo):
1) organizację pierwszej pomocy (ambulatoria, personel oraz wyposażenie),
2) urządzenia sanitarno-techniczne (łaźnie, natryskownie, suszarnie, ochrona robotników przed zimnem i słotą, asenizacja),
3) akcja w dziedzinie higieny pracy — odzież ochronna, woda lub inny napój do picia dla pracujących,
4) referat bezpieczeństwa pracy (propaganda bezpieczeństwa i higieny pracy, szkolenie załóg i dozoru, odczyty, pogadanki, kursy, wydawanie instrukcji, plakatów, rysunków, haseł itp.),
5) szkoły i warsztaty szkoleniowe, stołówki oraz świetlice i inne urządzenia kulturalno-rozrywkowe,
6) sposób zabezpieczenia zakładu przed wejściem na jego teren osób obcych oraz sposoby zabezpieczenia miejsc grożących wypadkiem.

C. **Schemat organizacyjny kierownictwa i dozoru ruchu.**
Należy podać wykaz:
1. Osób kierownictwa kopalni,
2. Osób średniego i niższego dozoru oraz referenta BHP.
Wykaz ten należy wypełnić wg następujących rubryk
1) liczba porządkowa,
2) nazwisko i imię,
3) stanowisko służbowe,
4) wykształcenie,
5) lata praktyki i w jakim zakładzie,
6) zakres odpowiedzialności,
7) liczba i data zatwierdzenia i w jakim charakterze,
8) uwagi.

W powyższym zestawieniu należy również podać ewentualne braki w dozorze technicznym i terminy uzupełniania tych braków.

Poza tym do planu ruchu należy załączyć:
1) ogólny plan sytuacyjny terenu całej kopalni odkrywkowej, w granicach której przedsiębiorstwo uprawnione jest do wydobywania oznaczonej kopaliny ze złoża, z zaznaczeniem:
a) stanu dotychczasowych robót górniczych,
b) zasięgu projektowanych w planie ruchu robót górniczych,
c) projektowanych robót przygotowawczych (zdjęcie nakładu),
d) projektowanych robót badawczo-poszukiwawczych,
e) położenia wszystkich obiektów zakładu i dróg transportowych,

f) strefy rozrzutu kamienia, rozmieszczenia schronów dla załogi i strzałowych, rozmieszczenia tablic ostrzegawczych, miejsca ustawienia znaku ostrzegawczego (masztu z chorągwią) i rozmieszczenia posterunków zabezpieczających,

2) przekroje geologiczne z dokładnym oznaczeniem rodzaju warstw i ich zalegania,
3) schemat instalacji elektrycznej zakładu,
4) schemat odwadniania wyrobiska,
5) plany ważniejszych istniejących i projektowanych obiektów,
6) schemat transportu z przodka kopaliny i jej przewozu w obrębie zakładu,
7) opis stosowanych i projektowanych systemów odbudowy (urabiania skały ławami i piętrami możliwie ze szkicem),
8) wyniki analiz fizycznych i chemicznych (o ile są w posiadaniu kopalni).

164

ZARZĄDZENIE Nr 200

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 7 grudnia 1955 r.

w sprawie stosowania papy w budownictwie.

(TE/3/8266/55)

W celu ustalenia jednolitych zasad stosowania papy do robót dekarskich i izolacyjnych w budownictwie oraz usprawnienia gospodarki papą, zarządza się, co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa projektowania i wykonawstwa budowlanego zobowiązuje się do przestrzegania „Instrukcji o stosowaniu papy do robót dekarskich i izolacyjnych w budownictwie" stanowiącej załącznik do zarządzenia.

§ 2. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 7 grudnia 1955 r.

2. Jednocześnie traci moc obowiązującą:

a) zarządzenie Nr 112 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 15.9.1951 r. w sprawie sposobów krycia budynków papą (Dz. Urz. MBMiO Nr 11 poz. 108),

b) okólnik Nr 37 Ministra Budownictwa z dnia 11.7.1950 r. w sprawie stosowania szkła do izolacji ław fundamentowych i murów (Dz. Urz. MB Nr 9 poz. 105),

c) pismo okólne Nr 145 Ministerstwa Budownicwa Miast i Osiedli z dnia 22.XII.1952 r. w sprawie stosowania papy szerokości 0,50 m (Dz. Urz. MBMiO Nr 1 z 1953 r. poz. 12).

Minister wz. **A. Wolski**

Załącznik do zarządzenia Nr 200 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 7 grudnia 1955 r.

INSTRUKCJA

o stosowaniu papy do robót dekarskich i izolacyjnych w budownictwie

1. **Wstęp**

1.1. Przedmiot instrukcji

Przedmiotem instrukcji są wskazania, dotyczące stosowania właściwych rodzajów papy w budownictwie do robót dekarskich i izolacyjnych.

1.2. **Cel instrukcji**

Celem instrukcji jest ustalenie jednolitych zasad prawidłowego stosowania różnych rodzajów papy w budownictwie oraz ograniczenie stosowania papy asfaltowej w robotach dekarskich i izolacyjnych do przypadków koniecznych.

1.3. **Zakres instrukcji**

Instrukcja ma zastosowanie w budownictwie miejskim, wiejskim i przemysłowym.

Instrukcja nie dotyczy specjalnych robót dekarskich i izolacyjnych, które należy wykonywać wg zatwierdzonego projektu.

2. **Bitumiczne materiały rolkowe.**

Charakterystyka materiałów.

Przez bitumiczne materiały rolkowe należy w instrukcji rozumieć papy smołowe i asfaltowe, wyrabiane w arkuszach szerokości 0,50 i 1,00 m, długości 10 do 20 m i dostarczane na budowę w rolkach.

Papę smołową otrzymuje się z tektury surowej przesyconej masą smołową, papę asfaltową z tektury filcowej przesyconej masą asfaltową.

Przemysł produkuje zasadniczo dwa rodzaje papy smołowej i dwa rodzaje papy asfaltowej w numeracji „80" „100" i „150".

Papa smołowa bez powłoki (izolacyjna) wg PKN/ /B-27614.

Papa smołowa piaskowana wg PKN/B-27602.

Papa asfaltowa bez powłoki (izolacyjna) wg PKN/ /B-27611.

Papa asfaltowa obustronnie powlekana wg PKN/ /B-27612.

Numer papy odpowiada liczbie metrów kwadratowych surowej tektury przypadających na 50 kg jego ciężaru.

Wszystkie rodzaje papy wykazują znaczną wytrzymałość na rozerwanie i bardzo małą przesiąkliwość.

Pod wpływem czynników atmosferycznych papy tracą składniki lotne i stopniowo stają się kruche, tj. „starzeją się".

Papy smołowe, narażone na wpływ czynników atmosferycznych są mniej trwałe od asfaltowych i wymagają częstszych zabiegów konserwacyjnych (smołowania), natomiast w ziemi wykazują większą odporność na drobnoustroje niż papy asfaltowe.

3. **Rodzaje pokryć dachowych z papy.**

3.1. Krycie pojedyńcze na deskowaniu.

3.1.1. Krycie papą smołową.

Pojedyńcze krycie dachu drewnianego należy wykonywać przy użyciu papy smołowej piaskowanej możliwie najgrubszej (Nr 50 lub 100).

Nie wolno do pojedyńczego krycia używać papy smołowej bez powłoki.

3.1.2. Krycie papą asfaltową.

Do pojedyńczego krycia dachu drewnianego używać można również papę asfaltową obustronnie powlekaną (Nr 80, 100).

Nie wolno do pojedyńczego krycia stosować papy asfaltowej bez powłoki.

3.2. Krycie podwójne na deskowaniu.

3.2.1. Krycie podwójne papą smołową.

Przy podwójnym kryciu dachów drewnianych należy układać dolną warstwę z papy smołowej bez powłoki (Nr 150), górną zaś z papy smołowej piaskowanej (Nr 100).

3.2.2. Krycie podwójne papą asfaltową.

Przy podwójnym kryciu dachów drewnianych papą asfaltową należy stosować dolną warstwę z papy asfaltowej bez powłoki (Nr 150), górną — z papy obustronnie powlekanej (Nr 100 lub 80).

3.2.3. Krycie podwójne papą smołową i asfaltową.

Przy kryciu dachów drewnianych dopuszcza się stosowanie papy smołowej bez powłoki (Nr 150), jako dolną warstwę, a papy asfaltowej dwustronnie powlekanej (Nr 100), jako górną.

3.3. Krycie podwójne na podkładzie betonowym.

Na podkładzie betonowym stosuje się z reguły pokrycie co najmniej dwuwarstwowe z papy asfaltowej, przy czym pierwsza warstwa jest wykonana z papy asfaltowej bez powłoki (Nr 150), górna zaś z papy obustronnie powlekanej (Nr 100 lub 80).

Przez podkład betonowy rozumie się gładź cementową wykonaną na konstrukcjach żelbetowych, ceramicznych lub innych podobnych w budynkach stałych.

4. **Wybór właściwych rodzajów pokrycia papowego dachów.**

4.1. Wskazówki ogólne.

Przy wyborze odpowiednich rodzajów pokrycia papowego dachów należy zwrócić uwagę na spadki połaci dachowych, na wymaganą trwałość budynku i pokrycia oraz na przeznaczenie budynku. Wybór powinien uwzględniać uwagi zawarte w pkt. 4,2, 4.3 i 4.4.

4.2. Spadki połaci dachowych

Dopuszczalne spadki połaci dachowych dla różnych rodzajów pokryć określa norma PN/B-02361 „Pochylenie płaszczyzn połaci dachowych".

Najkorzystniejsze spadki połaci przy kryciu papą wynoszą: 1 : 5 (20%) przy kryciu pojedyńczym i 1 : 10 (10%) przy kryciu podwójnym.

4.3. Dostosowanie pokrycia do trwałości budynku.

4.3.1. Budynki stałe.

Przez budynki stałe należy w instrukcji rozumieć obiekty, których okres użytkowania nie jest krótszy od 5 lat.

Takich budynków nie należy w zasadzie kryć pojedyńczo. Dopuszcza się jednak krycie pojedyńcze papą asfaltową budynków małych (ustępy, drwalki itp.). Jeżeli okres użytkowania budynku jest przewidywany do 20 lat, to może być użyte pokrycie podwójne smołowe wg pkt 3.2.1. lub smołowo-asfaltowe wg pkt 3.2.3.
W przypadku gdy przewidywany okres użytkowania ma być dłuższy od 20 lat, to należy dać podwójne pokrycie asfaltowe wg pkt 3.2.2. Dopuszcza się jednak i w tym przypadku zastosowanie pokrycie smołowo-asfaltowego wg pkt 3.2.3.
Powyższe wskazówki nie dotyczą krycia na podkładzie betonowym, dla którego obowiązują wytyczne wg pkt. 3.3.
Remontowane budynki istniejące należy kryć wg wskazań dla budynków stałych nowo-wznoszonych.

4.3.2. Budynki tymczasowe.
Przez budynki tymczasowe należy wg instrukcji rozumieć obiekty, których okres użytkowania jest krótszy od 5 lat.
Budynki tymczasowe mogą być kryte podwójnie jedynie w przypadku, gdy prawidłowe użytkowanie budynku tego wymaga (np. szopa na wapno palone), z wyjątkiem budynków omawianych w pkt. 4.4.1.
Do krycia budynków tymczasowych nie wolno używać papy asfaltowej.

4.4. Dostosowanie pokrycia do przeznaczenia budynku.

4.4.1. Budynki przeznaczone na pobyt ludzi.
Budynki przeznaczone na pobyt ludzi powinny być kryte w sposób zapewniający trwałą szczelność dachu. Z tego względu nawet budynki tymczasowe mogą być kryte podwójnie papą smołową zgodnie z pkt 3.2.1.
Budynki stałe przeznaczone na pobyt ludzi należy pokrywać zgodnie z pkt. 4.3.1.

4.4.2. Budynki przemysłowe.
Budynki produkcyjne powinny być kryte jak budynki stałe (4.3.1.) natomiast wszelkie budynki pomocnicze (składy surowców lub fabrykatów niezbyt wrażliwych na zawilgocenie) mogą być kryte podwójnie papą smołowa (3.2.1.) lub pojedyńczo papą asfaltową (3.1.2.) w zależności od potrzeby. Jeżeli dach jest wykonany z materiałów niepalnych, to obowiązują przy kryciu wytyczne zawarte w pkt. 3.3.
Budynki produkcyjne tymczasowe powinny być kryte wg pkt. 4.3.2.

4.4.3. Budynki gospodarcze.
Budynki gospodarcze w budownictwie wiejskim powinny być kryte wyłącznie papą smołową, jeżeli połacie dachowe posiadają dozwolone spadki (4.2.).
Użycie papy asfaltowej do krycia dachu budynku gospodarczego wymaga zgody wyższej władzy inwestora.
Ilość warstw papy zależy od trwałości budynku wg pkt. 4.3.

5. **Izolacje wodoszczelne.**

5.1. Wymagania ogólne.
Izolacje wodoszczelne z kilku warstw papy stosuje się w fundamentach i pod podłogami budynków na pionowych ścianach piwnic oraz tarasach.

5.2. Izolacja z papy smołowej.
Papę smołową należy stosować, jako izolację fundamentów i podłóg ze względu na jej odporność na zagrzybienie.
Do izolacji stosuje się papę smołową bez powłoki w dwu warstwach.
Zabrania się stosowania izolacji wodoszczelnej z papy smołowej pod podłogami magazynów lub innych pomieszczeń z artykułami spożywczymi (np. zboża).

5.3. Izolacja z papy asfaltowej.
Papę asfaltową jako izolację wodoszczelną stosuje się wszędzie z wyjątkiem miejsc, w których dozwolone jest stosowanie papy smołowej (pkt. 5.2.).
Izolacje specjalne należy wykonywać ściśle wg zatwierdzonego projektu.

6. **Izolacje parochronne.**
Izolacje parochronne stosuje się dla zabezpieczenia przed zawilgoceniem materiałów ociepląjących konstrukcję budowlaną (ściany w chłodniach, stropodachy).
Najlepiej spełnia zadanie izolacji parochronnej — warstwa papy asfaltowej bez powłoki na lepiku.

165

ZARZĄDZENIE Nr 201

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 8 grudnia 1955 r.

w sprawie wznowienia produkcji bloków i pustaków ściennych gruzobetonowych i żużlobetonowych oraz szerokiego stosowania materiałów ściennych zastępujących cegłę pełną.

(L. dz. PM/200/52/55)

Przewidywany znaczny niedobór cegły ceramicznej pełnej w stosunku do potrzeb budownictwa miejskiego w 1956 roku, a zwłaszcza w I-szym i II-gim kwartale może uniemożliwić pełne wykonanie zadań planowych resortu.

Niedobór ten należy pokryć w drodze wyprodukowania dodatkowej ilości bloków i pustaków ściennych gruzobetonowych i żużlobetonowych.

W związku z powyższym zarządza się co następuje:

§ 1. Centralne Zarządy Budownictwa Miejskiego zorganizują w terminie do dnia 1-go stycznia 1956 r. w nadzorowanych zakładach masową produkcję bloków i pustaków ściennych gruzobetonowych i żużlobetonowych oraz będą je prowadzić, jako produkcję stałą bilansowaną centralnie.

§ 2. 1. Ustala się następujące ilości bloków i pustaków ściennych gruzo i żużlobetonowych klasy co najmniej „75" do wykonania w I-szym kwartale 1956 r. w zakładach nadzorowanych przez:

Centralne Zarządy Budownictwa Miejskiego

Warszawa	—	na	1.500.000	jedn. ceramicznych
Śląsk	—	„	500.000	„ „
Północ	—	„	4.470.000	„ „
Południe	—	„	3.200.000	„ „
Zachód	—	„	1.500.000	„ „
Przedsiębiorstwo Budownictwa Miejskiego	—	„	1.000.000	„ „
Ogółem:			12.170.000	„ „

2. Zadania w zakresie produkcji bloków i pustaków ściennych na pozostałe kwartały roku 1956 będą przekazywane Centralnym Zarządom i Przedsiębiorstwu Budownictwa Miejskiego, łącznie ze wskaźnikami dyrektywnymi do kwartalno-miesięcznych planów produkcji pomocniczej w trybie zarządzenia Nr 271 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 22 grudnia 1954 r. w sprawie wprowadzenia nowej metody planowania kwartalno-miesięcznego.

§ 3. Centralny Zarząd Produkcji Elementów Budowlanych zapewni w I-szym kwartale 1956 r. dla potrzeb budownictwa miejskiego dostawę bloków z betonu lekkiego Nr 1 odmiany 0,9 o ilości równoważnej 11 milionom jednostek ceramicznych.

§ 4. Centralny Zarząd Budownictwa Miejskiego Śląsk przyśpieszy wykonanie budowy wytwórni żużlobloków w Bytomiu i przygotuje ją do przekazania Centralnemu Zarządowi Produkcji Elementów Budowlanych na dzień 1 stycznia 1956 r.

§ 5. Centralny Zarząd Budownictwo Miejskiego Południe i Centralny Zarząd Robót Inżynieryjnych przedstawi Departamentowi Produkcji Pomocniczej w terminie do 20 grudnia 1955 r. wnioski w sprawie zwiększenia produkcji kamienia budowlanego w nadzorowanych kamieniołomach.

§ 6. 1. Centralne zarządy złożą w Departamencie produkcji Pomocniczej:

a) **w terminie do dnia 15 grudnia 1955 r.**

wnioski w sprawie dalszego rozszerzenia produkcji bloków i pustaków ściennych w drodze uzupełnienia ilości sprzętu adaptacji posiadanych hal produkcyjnych oraz usprawnień organizacyjno-technicznych wymagających nakładów inwestycyjnych.

b) **w terminie do dnia 20 grudnia 1955 r.**

wnioski w sprawie zmiany projektu planu kwartalno-miesięcznego produkcji pomocniczej na I-szy kwartał roku 1956, a zwłaszcza wnioski w sprawie

zwiększenia ilości robotników i funduszu płac w związku z uruchomieniem produkcji bloków i pustaków ściennych.

Do wniosków należy załączyć szczegółowy plan produkcyjny z wskazaniem asortymentu ilości i miejsc, gdzie będzie odbywała się produkcja.

2. Wnioski o zmianę planu kwartalno-miesięcznego nie mogą dotyczyć zmniejszenia produkcji w stosunku do zadań przyjętych w projekcie planu kwartalno-miesięcznego na I-szy kwartał 1956 r.

§ 7. 1. Departament Produkcji Pomocniczej przekaże w terminie do dnia 22 grudnia 1955 r. Centralnemu Zarządowi Biur Projektowych i Zarządowi Techniki dane określające ilość, asortyment i miejsca produkcji bloków i pustaków ściennych przewidzianych do wykonania w I-szym kwartale 1956 r.

2. Centralny Zarząd Biur Projektowych w porozumieniu z Zarządem Techniki opracuje i wyda w terminie do dnia 15 stycznia 1956 r. szczegółowe przepisy dla nadzorowanych biur projektowych o uwzględnieniu w projektach roboczych i kosztorysach budynków mieszkalnych alternatywnych rozwiązań z użyciem bloków i pustaków ściennych zamiast cegły pełnej.

3. Zarząd Techniki w porozumieniu z Centralnym Zarządem Biur Projektowych opracuje i wyda szczegółowe przepisy dla biur projektowych o uwzględnieniu w projektach roboczych i kosztorysach budynków mieszkalnych alternatywnych rozwiązań fundamentów z bloków betonowych i fundamentów i murów piwnic z kamienia zgodnie z wytycznymi stanowiącymi załącznik do pisma okólnego Nr 55 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 15 czerwca 1953 r. w sprawie stosowania kamienia do budowy fundamentów.

§ 8. 1. Centralny Zarząd Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego (CZZ-BM) przydzieli centralnym zarządom na I-szy kwartał 1956 r. dodatkową ilość cementu niezbędną do wykonania zadań, o których mowa w § 2 ust. 1, oraz zabezpieczy przydział cementu na tę produkcję na następne kwartały roku 1956.

2. CZZ-BM na wniosek centralnych zarządów przydzieli dodatkowe ilości blachy stalowej i drewna potrzebne do wykonania form i podkładek oraz dodatkową ilość węgla i koksu do ogrzania hal produkcyjnych.

§ 9. 1. Do produkcji bloków i pustaków ściennych należy stosować kruszywo ceglane lub żużlowe, pochodzące ze złóż miejscowych.

2. Centralne zarządy zapewnią dostateczną rozbudowę punktów eksploatacji kruszywa.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 10 grudnia 1955 r.

Minister wz **A. Wolski**

166

ZARZĄDZENIE Nr 202

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 8 grudnia 1955 r.

w sprawie ustalenia wykazu obowiązujących w 1956 roku sprawozdań w zakresie sprawozdawczości wewnętrznej.

(L. dz. PL/4/4776/55)

W związku z § 3 pkt 1 uchwały Nr 159 Prezydium Rządu z dnia 26 lutego 1955 roku o dalszym usprawnieniu sprawozdawczości została przeprowadzona ponowna rewizja sprawozdawczości wewnętrznej, w wyniku której zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się po zatwierdzeniu w Głównym Urzędzie Statystycznym wykaz sprawozdań statystycznych wewnętrznych resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli obowiązujących centralne zarządy i nadzorowane przez nie przedsiębiorstwa, stanowiący załącznik do zarządzenia. Wprowadzanie i sporządzanie sprawozdań wewnętrznych niezatwierdzonych przez GUS będzie dyscyplinarnie karane.

§ 2. W przypadku stwierdzenia należycie uzasadnionej potrzeby wprowadzenia lub uproszczenia w ciągu roku 1956 sprawozdawczości wewnętrznej odpowiednie projekty powinny być zgłaszane przez zainteresowane jednostki organizacyjne resortu do Departamentu Planowania, w celu uzyskania zatwierdzenia ich przez Główny Urząd Statystyczny.

§ 3. Znosi się obowiązek składania sprawozdań wewnętrznych nie objętych załączonym wykazem.

§ 4. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1956 r.

2. Jednocześnie traci moc zarządzenie Nr 103 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 15 maja 1954 r. w sprawie ustalenia wykazu obowiązujących sprawozdań (Dz. Urz. MBMiO Nr 10, poz. 65).

Minister **R. Piotrowski**

Załącznik do zarządzenia Nr 202
Ministra Budownictwa Miast i Osiedli
z dnia 8 grudnia 1955 r.

WYKAZ OBOWIĄZUJĄCYCH SPRAWOZDAŃ STATYSTYCZNYCH W 1956 r.

Lp	Symbol i Nr rejestru w GUS	Nazwa sprawozdania	Okres sprawozdawczy	Termin wysyłki (po okresie sprawozdawczym)	Kto sporządza	Kto otrzymuj (rozdzielnik)
1	2	3	4	5	6	7
		I. Sprawozdania z produkcji				
		a) z produkcji podstawowej				
1	BMO-PK-2-Z 682/55	Plan i wykonanie zaawansowania robót budownictwa kubaturowego	kwartał	część dotycząca: a) planu na 25 dni przed kwartałem b) wykonanie 15 dni po kwartale	Zarząd Budowlany (Zjednoczen e)	Zjednoczenie BM
2	BMO-PK-2-ZOM 684/55	„	„	część dotycząca: a) planu na 20 dni przed rozpocz. kwartału b) wykonania 20 dni po zakończeniu kwartału	Zjednoczenie	C.Z.B.M.
				część dotycząca: a) planu 17 dni przed kwar ałem b) wykonania 25 dni po kwartale	C.Z.B.M.	Min. Dep. Planowanie

1	2	3	4	5	6	7
3	BMO-Prod. 686/55	Operatywne z produkcji podstawowej	miesiąc	4-go 6-go 7-go 8-go	Kier. budów Zarządy Budow. Zjednoczenia C.Z.B.M.	Zarząd Budowl. Zjednoczenia C.Z.B.M. Min. Dep. Planowania
4	BMO-B-2 688/55	Zestawienie zbiorcze obiektów oddanych do użytku	,,	13-go 20-go	Zjednoczenia C.Z.B.M.	C.Z.B.M. Min. Dep. Planow.
5	BMO-BPP 3495/55	Z postępu robót budowlano-montażowych wykonywanych dla Min. Rolnictwa i Min. P.G.R.	,,	10-go 15-go	Zjednoczenia C.Z.B.M.	C.Z.B.M. i C.Z. Bud. Wiejskiego Ministerstwo: 1) Dep. Planow. 2) Dep. Prod. Podstaw.
6	BMO-E 3814/55	Zbiorcze sprawozdanie z wykonania robót elewacyjnych	,,	20-go	P.R.E. i Z.R.K.	Min. Dep. Planowania C.Z.B.M.
7	BMO-F-I 4456/55	ze stanu rozliczeń ostatecznych z P.I.1956 obiektów kubaturowych i niekubaturowych	,,	1-go 5-go	Zjednoczenie C.Z.B.M.	C.Z.B.M. DBOR i CZ. „ZOR" Min. Dep. Finans.
		b) z produkcji przemysłowej pomocniczej				
8	BMO-Pref. 3802/55	Z produkcji i zbytu wyrobów produkowanych	miesiąc	8-go 12-go	Zakł. Przemysł. Elementów Bud. CZ.P.E. Bud.	CZ. Produkcji Elementów Bud. Min. Dep. Prod. Pomocniczej
9	BMO-Pr. P-2 3804/55	z tartaków	,,	10-go	tartaki	Min. Dep. Prod. Pom. C.Z.B.M. C.Z.B.M. Zjednoczenia B.M.
		II. Sprawozdawczość ze sprzętu i mechanizacji				
10	BMO-GIM-1 704/55	warsztatowe z wykonania planu remontów	miesiąc	15-go	Zjednoczenia	C.Z.B.M.
11	BMO-GIM-2 706/55	warsztatowe o wykorzystaniu obrabiarek	miesiąc ,, ,,	15-go 20-go 25-go	Zakłady Zjedn. (ZBW) CZBM (CZ.B. Wiej.)	Zjednoczenia (ZBW), CZBM (CZB Wiej.) Z.M. i U.
12	BMO-GIM-4 708/55	z wykonania planu pracy warsztatowej	,,	15-go	C.W.S.	Z.M. i U.
13	BMO-BKT-1 710/55	z wykonania zadań produkcyjnych	,,	15-go	B.K.T.S. BM	Z.M. i U.
14	BMO-PZS-O 712/55	z wykonania planu obrotu	,,	20-go	PZS. BM	Z.M. i U.
15	BMO-PZS-Z 3806/55	z wykonania planu zatrudnienia i funduszu płac	,,	20-go	PZS BM	Z.M. i U.
16	BMO-Rem-1 595/55	z wykonania planu kapitalnych remontów z wykonania planu remontów bieżących i średnich	,, kwartał	7-go 12-go 7-go 12-go	Zjednoczenia C.Z.B.M. Zjednoczenia C.Z.B.M.	C.Z.B.M. Z. M. i U. C.Z.B.M. Z. M. i U.
17	BMO-Rem-2 840/55	z wykonania planu remontów maszyn i urządzeń	kwartał	7-go	Zjednoczenia	C.Z.B.M.
		III. Sprawozdawczość z zaopatrzenia				
18	BMO-CZZ-1 725/55	ze stanu zaopatrzenia w cegłę i cement	dekada	5 dni po okresie sprawozdawczym	Przedsięb. otrzymujące przydziały	C.Z.Z.B.M. C.Z.B.M.
19	BMO-CZZ-2 727/55	ze stanu remanentów wytworów hutniczych — rur wg dymensji	miesiąc	14-go	Przeds. podległe CZRI, CZR. Inż. i C.Z.B.W.	C.Z.Z.B.M. C.Z.B.M.
20	BMO-CZZ-3 3811/55	z oszczędności paliw stałych	kwartał	12-go	Zjednoczenia C.Z.B.M.	C.Z.B.M. za pośrednictwem CZZ—Pełnom. Ministra do Spraw Paliw.

1	2	3	4	5	6	7
		IV. Sprawozdawczość z zakresu techniki				
21	BMO-Te-1 733/55	z wykonania zadań w zakresie mechanizacji pracochłonnych i ciężkich robót, wprowadzenia przodującej techniki oraz rozszerzenia postępowych metod technologicznych i procesów produkcyjnych	kwartał	15-go 10-go	Zjednoczenia C.Z.B.M.	C.Z.B.M. Min. Zarz. Techn. P.K.P.G.
22	BMO-Te-2 3812/55	z wykonania planu rozpowszechniania ważniejszych projektów racjonalizatorskich	półrocze	5-go 10-go	Zjednoczenia (jednostki równorzędne i ZBW), C.Z.B.M. (jednostka nadrzędna)	C.Z.B.M. Min. Zarz. Techn.
		V. Sprawozdawczość z zatrudnienia i szkolenia				
23	BMO-Z-1 716/55	o stanie zatrudnienia wg zawodów	na dz. 31.V. „ „ 30.XI.	12-go 20-go	Zjednoczenia C.Z.B.M.	C.Z.B.M. Min. Dep. Zatr. i Płac
24	BMO-Z-2 3809/55	z zatrudnienia w produkcji pomocniczej wg branż	kwartał	8-go 13-go	Zjednoczenia C.Z.B.M.	C.Z.B.M. Min. Dep. Prod. Pomocniczej
25	BMO-Sz-1 718/55	ze szkolenia wewnątrz-zakładowego	kwartał	15-go	Zjednoczenia C.Z.B.M.	C.Z.B.M. Min. Dep. Zatr. i Płac
26	BMO - Hot 721/55	z działalności DMR, Hoteli, kwater robotniczych	1 kwietnia 1 paźdz.	10-go 15-go	Zjednoczenia C.Z.B.M.	C.Z.B.M. Min. Dep. Zatr. i Płac
		VI. Sprawozdawczość z zakresu transportu				
27	BMO-Tr-1 729/55	Meldunek z pracy taboru własnego	miesiąc	15-go 20-go	Bazy transp. (Zjedn.) C.Z.B.M.	C.Z.B.M. CZ. Transportu
		VII. Sprawozdawczość ze spraw sądowych				
28	BMO-SS 2642/55	z prowadzenia spraw sądowych	półrocze	15-go 30-go	Zjednoczenia C.Z.B.M.	C.Z.B.M. Min. Gab. Ministra

167

ZARZĄDZENIE Nr 203

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 8 grudnia 1955 r.

w sprawie premiowania pracowników zatrudnionych w tartakach.

(L. dz. ZP/3/3547/55)

W wykonaniu uchwały nr 797/55 Prezydium Rządu z dnia 1 października 1955 r. w sprawie podwyższenia wydajności materiałowej surowca drzewnego przy przerobie tartacznym oraz środków zapewniających osiągnięcie zwiększonej wydajności — zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się regulamin premiowania pracowników zatrudnionych w tartakach resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli stanowiący załącznik do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1956 roku.

Minister wz. **E. Świrkowski**

Załącznik do zarządzenia Nr 203 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 8 grudnia 1955 r.

Regulamin premiowania pracowników, zatrudnionych w tartakach, za osiągnięcie i przekroczenie wskaźnika wydajności surowca tartacznego.

§ 1. Premię według regulaminu premiowania otrzymują:

1) trakowi i ich pomocnicy,

2) pilarze (jako pierwsza obsługa) obsługujący piły tarczowe do cięcia podłużnego i poprzecznego, z wyjątkiem pilarzy obsługujących piły tarczowe do cięcia opału i wyrobu przekładek,

3) ostrzarze.

§ 2. 1. Za osiągnięcie planowanego wskaźnika wydajności surowca tartacznego robotnicy, wymienieni w § 1, otrzymują premię w wysokości 10% zarobku kwartalnego, uzyskanego przy wykonywaniu pracy na stanowiskach wymienionych w § 1.

2. Za przekroczenie wskaźnika wydajności, premia wzrasta o 1% zarobku kwartalnego w stosunku do każdego 0,1% przekroczenia wskaźnika.

3. Premie rozlicza się po upływie każdego kwartału na podstawie sprawozdań statystycznych i wypłaca się do końca następnego miesiąca po zakończeniu kwartału.

4. Premię przyznaje dyrektor przedsiębiorstwa na wniosek działu planowania uzgodniony z działem produkcji i kontroli technicznej.

§ 3. 1. Wypłata premii może być dokonana pod warunkiem wykonania:

a) w 100% asortymentowego planu produkcji z wyjątkiem wykonania planu uzyskania tarcicy VI klasy i króciaków, oraz

b) produkcji tarcicy zgodnie z obowiązującymi normami.

2. Pozyskanie ponadplanowej ilości tarcicy przy niezachowaniu warunków ust. 1 — może być wzięte pod uwagę przy premiowaniu w tym przypadku, jeśli jednostka nadrzędna uzna produkcję tej tarcicy za gospodarczo uzasadnioną.

168

ZARZĄDZENIE Nr 204

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 10 grudnia 1955 r.

w sprawie norm przebiegu opon samochodowych oraz przechowywania, użytkowania, naprawy i ewidencji ogumienia samochodowego.

(L. dz. CZT/220/4092/55)

W związku z zarządzeniem Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 24 sierpnia 1955 r. w sprawie norm przebiegu opon samochodów osobowych, ciężarowych, ciągników używanych w transporcie drogowym, samochodów specjalnych, autobusów, trolejbusów oraz przyczep i naczep oraz w sprawie przechowywania naprawy i ewidencji pojazdów drogowych (Mon. Pol. Nr 79, poz. 950) zarządza się, co następuje:

§ 1. Nakłada się na wszystkie jednostki organizacyjne resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli, użytkujące pojazdy samochodowe, obowiązek stosowania:

1) „Norm przebiegu opon samochodowych i ciężarowych, ciągników używanych w transporcie drogowym, samochodów specjalnych, autobusów, trolejbusów oraz przyczep i naczep".
2) „Instrukcji o przechowywaniu, użytkowaniu, naprawie i ewidencji ogumienia pojazdów drogowych".

stanowiących załącznik Nr 1 i 2 do zarządzenia Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 24 sierpnia 1955 r.

§ 2. Komórki transportowe centralnych zarządów przeprowadzać będą bieżąco kontrolę stosowania i wykonania instrukcji w nadzorowanych jednostkach organizacyjnych.

§ 3. Ogólny nadzór nad stosowaniem norm i wykonaniem instrukcji powierza się Dyrektorowi Centralnego Zarządu Transportu.

§ 4. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 10 grudnia 1955 r.

2. Jednocześnie tracą moc:
   1) zarządzenie Nr 93 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 16 maja 1952 r. w sprawie gospodarki ogumieniem samochodowym (Dz. Urz. MBMiO Nr 10, poz. 103),
   2) zarządzenie Nr 272 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 23 września 1953 r. w sprawie eksploatacji, przechowywania i ewidencji ogumienia samochodowego,
   3) zarządzenie Nr 87 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 6 kwietnia 1954 r. w sprawie ewidencji, klasyfikacji i dokumentacji w gospodarce ogumieniem.

Minister wz. **A. Wolski**

169

ZARZĄDZENIE Nr 205

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 8 grudnia 1955 r.

w sprawie urządzeń do zmiękczania i odgazowania wody zasilającej małe i średnie kotłownie.

(L. dz. ZMiU/TE/11871/55)

W wykonaniu uchwały Nr 175/55 Prezydium Rządu z dnia 5 marca 1955 r. w sprawie uruchomienia produkcji urządzeń do zmiękczania i odgazowania wody zasilającej małe i średnie kotłownie, zarządza się co następuje:

§ 1. Centralne Zarządy (Zarządy) Budownictwa Miejskiego ustalą potrzeby na rok 1956 nadzorowanych przedsiębiorstw w zakresie urządzeń służących do podniesienia sprawności i trwałości kotłów oraz zmniejszenia zużycia paliw w kotłach, a mianowicie:

a) ilości wymienników jenitowych przystosowanych do kotłowni przemysłowych o zdolności produkcyjnej pary do 15 t/h,
b) ilości urządzeń do zmiękczania wody wewnątrz kotłów płomienicowych i wodnorurkowych.

§ 2. Przy określaniu wielkości i rodzaju potrzebnych urządzeń należy stosować się do „Wytycznych w sprawie doboru urządzeń do zmiękczania i odgazowania wody zasilającej małe i średnie kotłownie przemysłowe", stanowiących załącznik do pisma okólnego Nr 7 Przewodniczącego P.K.P.G z dnia 21 marca 1955 r. (Biul. PKPG Nr 9, poz. 27).

§ 3. Tryb i sposób składania zapotrzebowań na urządzenia określone w § 1, ustala zarządzenie Przewodniczącego P.K.P.G. Nr 130 z dnia 13 sierpnia 1955 r. (Biul. PKPG Nr 19, poz. 71).

§ 4. Projekty kotłowni powinny uwzględniać urządzenia do zmiękczania i odgazowania wody wg wytycznych zawartych w „Informacjach bieżących Biura Studiów i Projektów Wzorcowych Budownictwa Miejskiego" — Dział V Nr 7 z 1955 r.

§ 5. Zarządzenie obowiązuje od dnia 15 października 1955 r.

Minister wz. **A. Wolski**

170

ZARZĄDZENIE Nr 207

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 13 grudnia 1955 r.

o zmianie zarządzenia w sprawie ograniczenia wstępu na budowy i samowolnego zajmowania mieszkań.

(L. dz. DVII/1/55)

§ 1. W związku z pismem okólnym nr 360 Prezesa Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1955 r. w sprawie wstępu pracowników Centralnego Urzędu Geodezji i Kartografii i przedsiębiorstw podległych oraz pracowników Wojskowej Służby Topograficznej na teren zakładów podległych innym resortom oraz udostępnienia tym pracownikom niezbędnych danych — w zarządzeniu Nr 23 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 1 lutego 1954 r. w sprawie ograniczenia wstępu na budowy i samowolnego zajmowania mieszkań (Dz. Urz. MBMiO Nr 3, poz. 15), wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 4 pkt 1) dodaje się:
„e) Prezes i Wiceprezes Centralnego Urzędu Geodezji i Kartografii",
2) w § 4 pkt 2) dodaje się:
„c) Pracownicy Centralnego Urzędu Geodezji i Kartografii oraz pracownicy podległych przedsiębiorstw i pracownicy Wojskowej Służby Topograficznej".

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 grudnia 1955 r.

Minister wz. **A. Wolski**

171

ZARZĄDZENIE Nr 224

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 28 grudnia 1955 r.

w sprawie kalendarzyka wypłat wynagrodzeń na rok 1956 dla robotników zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych i instalacyjnych.

(L. dz. ZP/3/6424/55)

W wykonaniu uchwały nr 988/55 Prezydium Rządu z dnia 17 grudnia 1955 r. w sprawie kalendarzyka wypłat wynagrodzeń na rok 1956 dla robotników zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych i instalacyjnych, zarządza się, co następuje

§ 1. 1. Wypłaty wynagrodzeń dla robotników zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych i instalacyjnych resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli będą dokonywane w następujących terminach:

miesiąc 1956 r.	dzień wypłaty rozliczenie	zaliczka
styczeń	11	28
luty	11	25
marzec	10	28
kwiecień	14	28
maj	12	26
czerwiec	13	30
lipiec	14	28
sierpień	14	29
wrzesień	15	29
październik	13	27
listopad	14	30
grudzień	15	29

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do wypłat pracownikom fizycznym wynagradzanym ryczałtowo jeden raz w miesiącu, a to gońcom, sprzątaczkom, woźnym, strażnikom itp.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1956 r.

Minister w z. **E. Świrkowski**

172

ZARZĄDZENIE Nr 225

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 28 grudnia 1955 r.

w sprawie ustanowienia normy resortowej dotyczącej warunków technicznych wykonania pali Wolfsholza.

(L. dz. TE/6/10066/55)

Na podstawie art. 12 ust. 1 dekretu z dnia 4 marca 1953 r. o normach i o Polskim Komitecie Normalizacyjnym (Dz. U. Nr 15 poz. 61) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się normę resortową: RN-55/MBMO-3003. „Pale Wolfsholza. Warunki techniczne wykonania".

§ 2. Od dnia 1 stycznia 1957 r. w resorcie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli nie wolno wykonywać pali Wolfsholza inaczej, niż to określa norma wymieniona w § 1.

§ 3. Dokumentację wykonaną przed wejściem w życie zarządzenia należy dostosować do wymagań zawartych w normie wymienionej w § 1.

§ 4. Przepisów zarządzenia nie stosuje się do prac naukowo-badawczych.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1956 r.

Minister w z. **A. Wolski**

173

ZARZĄDZENIE Nr 226

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 29 grudnia 1955 r.

w sprawie koordynacji budownictwa uprzemysłowionego.

(L. dz. RM/6504/55)

Dotychczasowe doświadczenia z prowadzonej w r. 1955 koordynacji budownictwa uprzemysłowionego, ustanowionej zarządzenie Nr 16 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 1.II.1955 r. (Dz. U. MBMO Nr 3 poz. 22) oraz wprowadzone zmiany co do wielkości i rodzaju tego budownictwa w planie na r. 1956 wymagają dalszych usprawnień w tym zakresie.

Koordynacja w roku 1955, terenowa i centralna ułatwić miała prowidłową synchronizację prac biura projektowego, przedsiębiorstwa wykonawczego i zakładu prefabrykacyjnego oraz umożliwić jednocześnie uzyskiwanie w operatywny sposób decyzji w trudniejszych zagadnieniach technologicznych i techniczno-organizacyjnych.

Na skutek jednak częstokroć nie dość sprawnego działania koordynacji terenowej Zarząd Techniki zmuszony był do sprawowania jej za organa terenowe. Wobec masowych interwencji w zakresie spraw koordynacji terenowej Zarząd Techniki osłabił prace koordynacji ogólnej, opóźniając wydanie normatywów i zarządzeń oraz należyte przygotowanie warunków rozwoju uprzemysłowionych metod budownictwa w roku 1956 i w latach następnych.

Prowadzenie przez Zarząd Techniki wszystkich spraw uprzemysłowionego budownictwa, niezbędne w pierwszym okresie jego wdrażania, a umożliwiając ich opanowanie z uwagi na stosunkowo mały jego zasięg, — ograniczyło w tym zakresie aktywność i inicjatywę pozostałych jednostek funkcjonalnych.

Upowszechnienie tzw. pierwszego stopnia uprzemysłowienia budownictwa umożliwiło w znacznym stopniu przyswojenie w terenie właściwych metod a jednoczesne dla nich unormowanie założeń projektowych, technologiczno-produkcyjnych i montażowych p o z w a l a obecnie skoncentrować opiekę centralną na problematyce budownictwa wielkoblokowego.

Biorąc pod uwagę, że uprzemysłowienie budownictwa obejmie w roku 1956 w skali krajowej blisko 20% budownictwa mieszkaniowego, w tym budownictwo wielkoblokowe stanowić będzie około jedną czwartą oraz mając na względzie, że jego znaczenie dla wykonania planu izbowego będzie istotne, staje się konieczne włączenie do bieżącej pracy departamentów, zarządów i centralnych zarządów usługowych wszystkich zagadnień uprzemysłowionego budownictwa, należących do zakresu działania tych jednostek.

W związku z powyższym zarządza się, co następuje:

§ 1. Znosi się z dniem 1 stycznia 1956 r. instytucję koordynatorów terenowych. Współpraca między wykonawstwem, biurem projektowym i zakładem prefabrykacyjnym opierać się powinna na warunkach planowo-umownych, analogicznie jak to ma miejsce w budownictwie tradycyjnym.

Rozbieżności powstające w toku współpracy powinny być załatwiane na szczeblu właściwych centralnych zarządów, a w trudniejszych przypadkach rozstrzygane będą przez resortowego Podsekretarza Stanu na podstawie wniosków przygotowanych przez właściwe jednostki funkcjonalne.

§ 2. Za prawidłowy przebieg realizacji planu uprzemysłowionego budownictwa czyni się odpowiedzialnymi dyrektorów centralnych zarządów budowlano-montażowych, za zgodne z harmonogramem opracowanie dokumentacji technicznej dla tego budownictwa — Dyrektora Centralnego Zarządu Biur Projektowych, za terminową produkcję zamówionych elementów budowlanych — Dyrektor Centralnego Zarządu Produkcji Elementów Budowlanych i Dyrektorów Centralnych Zarządów w zakresie podległych im zakładów prefabrykacji (w zjednoczeniach budownictwa miejskiego).

§ 3. Dyrektorzy departamentów, zarządów i centralnych zarządów usługowych włączą zagadnienia uprzemysłowionego budownictwa do bieżących prac swoich jednostek a w szczególności:

1) Departament Planowania w zakresie planowania i sprawozdawczości, ustalania z inwestorem wielkości planów i kolejności ich wykonywania oraz badania wskaźnika kosztów własnych.
2) Departament Produkcji Pomocniczej w zakresie zabezpieczenia w planie rocznym i w planach operatywnych pokrycia potrzeb w elementach prefabrykowanych zarówno przez produkcję przemysłową jak i pomocniczą, oraz obniżenia kosztów własnych produkcji.
3) Departament Inwestycji w zakresie planowania i sprawozdawczości realizacyjnej z inwestycji zabezpieczających niezbędny potencjał produkcyjny zakładów prefabrykacyjnych: przemysłowych, pomocniczych i polowych.
4) Departament Zatrudnienia i Płac w zakresie opracowania scalonych norm dla kompleksowych brygad, ustalania norm zakładowych dla produkcji i montażu elementów oraz szkolenia i podwyższania kwalifikacji kadr dla uprzemysłowionego budownictwa.
5) Departament Cen Kosztorysów i Umów w zakresie analizy ekonomicznej budownictwa uprzemysłowionego.
6) Departament Produkcji Podstawowej w zakresie kontroli przebiegu robót uzbrojenia terenu pod uprzemysłowione budownictwo oraz postępu realizacji budynków wykonywanych przemysłowymi metodami, na placach budów określonych przez resortowego Podsekretarza Stanu.
7) Zarząd Maszyn i Urządzeń w zakresie zapewnienia budownictwu uprzemysłowionemu sprzętu oraz urządzeń dla zaplecza i budowy.
8) Centralny Zarząd Zaopatrzenia w zakresie zapewnienia materiałów budowlanych, a przede wszystkim uszlachetnionego żużla i sortowanego kruszywa oraz szlachetnej mieszanki i grysów dla faktury bloków ściennych.
9) Centralny Zarząd Transportu w zakresie organizacji transportu wielkowymiarowych elementów budowlanych oraz zapewnienia wagonów kolejowych dla przewozu masowych materiałów do zakładów prefabrykacji.

§ 4. Zarząd Techniki:

1. przygotowywać będzie wnioski zbiorcze do planu rocznego precyzujące place budów i budynki do realizowania przemysłowymi metodami oraz zakres uprzemysłowienia, opierając się na bilansie posiadanych środków produkcyjnych;
2. roztoczy pełną opiekę nad budownictwem wielkoblokowym, w zakresie wyboru materiału i rozwiązań konstrukcyjnych, mechanizacji zaplecza i budowy oraz technologii produkcji elementów blokowych;
3. prowadzić będzie bieżącą koordynację prac własnych Instytutu Budownictwa Mieszkaniowego oraz prac zleconych przez IBM Instytutowi Techniki Budowlanej i Instytutowi Organizacji i Mechanizacji Budownictwa w zakresie potrzeb uprzemysłowionego budownictwa;
4. przedstawiać będzie resortowemu Podsekretarzowi Stanu wnioski w sprawie normatywów, typizacji elementów budowlanych oraz innych zagadnień wymagających decyzji kierownictwa resortu;

5) składać będzie zbiorcze sprawozdania kwartalne Kierownictwu Resortu z całości przebiegu akcji uprzemysłowienia budownictwa.

§ 5. Centralny Zarząd Biur Projektowych zwiększy kontrolę przygotowania dokumentacji technicznej dla uprzemysłowionego budownictwa, zwracając szczególną uwagę na zachowanie w biurach projektowych dyscypliny projektowej zgodnie z obowiązującymi zarządzeniami i instrukcjami.

§ 6. Koordynację resortową dla całości zagadnień uprzemysłowienia budownictwa powierza się Podsekretarzowi Stanu inż. A. Wolskiemu.

§ 7. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1956 r.

2. Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie nr 16 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 1 lutego 1955 r. w sprawie koordynacji budownictwa uprzemysłowionego w resorcie (Dz. Urz. M. B.M. i O. Nr 3 poz. 22).

Minister **R. Piotrowski**

KOMUNIKAT I

W Dzienniku Ustaw ogłoszono:

W Nr 44 z 30 XI. 55 r. **poz. 279** rozporządzenie Rady Ministrów z 29 X 55 r. zmieniające rozporządzenie z 1 XII 53 r. w sprawie obowiązkowych dostaw mleka przez spółdzielnie produkcyjne i ich członków oraz przez gospodarstwa rolne należące do instytucji państwowych, spółdzielczych i społecznych i niewłączone do państwowych gospodarstw rolnych, podległych Ministrowi PGR.

Poz. 281 rozporządzenie Rady Ministrów z 29 X 55 r. zmieniające rozporządzenie z 1 XII 53 r. w sprawie obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych przez spółdzielnie produkcyjne i ich członków oraz przez gospodarstwa rolne należące do instytucji państwowych, spółdzielczych i społecznych i niewłączone do państwowych gospodarstw rolnych, podległych Ministrowi PGR.

W Monitorze Polskim ogłoszono:

W Nr 109 z 28 XI 55 r. **poz. 1438** uchwałę Nr 903 Prezydium Rządu z 12 XI.55 r. w sprawie wynagradzania pracowników magazynowych.

Poz. 1442 pismo okólne Nr 353 Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 XI 55 r. w sprawie współpracy zakładów pracy z zakładami leczniczo-zapobiegawczymi przy zakładach pracy w zakresie zwalczania przyczyn absencji chorobowej.

W Nr 111 z 30 XI 55 r. **poz. 1449** uchwałę Nr 871 Prezydium Rządu z 29 X 55 r. w sprawie wzmożenia oszczędności materiałów drzewnych oraz właściwego gospodarowania tymi materiałami w poszczególnych dziedzinach gospodarki narodowej.

W Nr 113 z 2 XII. 55 r. **poz. 1451** zarządzenie Nr 352 Prezesa Rady Ministrów z 18 XI 55 r. w sprawie ustalenia wykazów przedmiotów niezbędnych do utrzymywania i użytkowania środków transportowych oraz terminów powstania obowiązku posiadania tych przedmiotów przez właścicieli środków transportowych.

KOMUNIKAT II

Wydane zostały, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenie Ministra Nr 189
z 21 XI.55 r. L. dz. ZZR-DO-IV-48/55 w sprawie zapewnienia środków transportowych dla oddziałów zaopatrzenia robotniczego oraz rozliczeń z tym związanych.

Zarządzenie Ministra Nr 191
z 22 XI 55 r. L. dz. GM/3/2553/55 w sprawie określenia rodzaju wykształcenia i praktyki pracowników inżynieryjno-technicznych w Instytucie Budownictwa Mieszkaniowego.

Zarządzenie Ministra Nr 193
z 28 XI 55 r. L. dz. GM/3/6143/55 w sprawie przesunięć kompetencyjnych między Departamentem Produkcji Podstawowej a Zarządem Techniki.

Zarządzenie Ministra Nr 198
z 5 XII 55 r. L. dz. CZT/15/4287/55 w sprawie sporządzania kwartalno-miesięcznych operatywnych planów zatrudnienia i funduszu płac oraz planów kosztów własnych w bazach transportowych zjednoczeń budownictwa miejskiego.

Zarządzenie Ministra Nr 199
z 6 XII 55 r. L. dz. GM/3/2553/55 w sprawie zmiany zarządzenia Nr 191 z dnia 22 XI 55 r. w sprawie określenia rodzaju wykształcenia i praktyki pracowników inżynieryjno-technicznych w Instytucie Budownictwa Mieszkaniowego.

Zarządzenie Ministrów: Budownictwa Miast i Osiedli oraz Gospodarki Komunalnej
z 30 IX 55 r. w sprawie zmiany podporządkowania przedsiębiorstwa państwowego „Miastoprojekt — Olsztyn, Przedsiębiorstwo Projektowania Budownictwa Miejskiego."

Zarządzenie Ministrów: Gospodarki Komunalnej i Budownictwa Miast i Osiedli
z 23 X 55 r. w sprawie usprawnienia współpracy pomiędzy organami służby inwestycyjnej budownictwa mieszkaniowego i przedsiębiorstwami budowlano-montażowymi.

Zarządzenie Ministrów: Gospodarki Komunalnej i Budownictwa Miast i Osiedli
z 19 XI 55 r. w sprawie realizacji w 1956 r. osiedla w Mińsku Mazowieckim.

Zarządzenie Ministrów: Budownictwa Miast i Osiedli i Gospodarki Komunalnej
z 3 XII 55 r. w sprawie realizacji budowy osiedla mieszkaniowego w Łasku w 1956 r.

Okólnik Ministra Nr 52
z 26 XI 55 r. L. dz. CZT/3K-2/4078/55 w sprawie nagród pieniężnych dla wyróżniających się najlepszymi osiągnięciami w zakresie wyładunku wagonów w IV kw. 1955 r.

Okólnik Ministra Nr 53
z 26 XI 55 r. L. dz. GM/2/5889/9-12/55 w sprawie spłaty niektórych zobowiązań wynikających z ustawy o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej.

Okólnik Ministra Nr 54
z z 28 XI 55 r. L. dz. ZP/5/55 w sprawie trybu przeszkolenia i sposobu wynagradzania pracowników aparatu administracyjnego przesuniętych do produkcji.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 80
z 6 XII 55 r. w sprawie zadań i obowiązków jednostek departamentalnych Ministerstwa, wynikających ze zwierzchniego nadzoru sprawowanego przez Ministra nad działalnością wojewódzkich zjednoczeń budownictwa.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 82
z 6 XII 55 r. L. dz. CZZ/24/27513/55 w sprawie zmniejszenia zapasów gwoździ.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 84
z 10 XII 55 r. L. dz. ZAG/IV/400/55 r. w sprawie zainwentaryzowania zobowiązań i należności oraz rozliczenia zaliczek pobranych przez pracowników.

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli, Warszawa, Plac Dzierżyńskiego 3/5.

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli — prenumerata roczna — 36 zł. Cena pojedynczych egzemplarzy wskazana jest na każdym egzemplarzu. Wpłacać należy do Narodowego Banku Polskiego V Oddział Miejski w Warszawie. Rachunek Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli Nr 1529-91-134, część 6. Dział 5. Rozdział 19, wpływy z wydawnictw

Cena 2 zł 50 gr

ODBIORCA:

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Drukarnia Akcydensowa W-wa. Tamka 3. 3.500 Zam. 2543 z dnia 27.XII.55 r. Podpis. do druku 30.I.56 r. Druk ukończono 2.II.56 r. Obj. 1¼ ark. druk. Pap. gazet. A1/50 g. B-7-21762.